

Sentencja

- 1) Nie podejmując w wyznaczonym terminie wszelkich kroków koniecznych do odzyskania od beneficjenta pomocy, o której mowa w decyzji 2002/14 Komisji z dnia 12 lipca 2000r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA Kimberly-Clark, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 249 akapit czwarty WE jak i art. 2 i 3 tej decyzji.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Nicolae Bot przeciwko Préfet du Val-de-Marne

(Sprawa C-241/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 20 ust. 1 — Warunki przemieszczania się obywateli państwa trzeciego niepodlegających obowiązkowi wizowemu — Maksymalny trzymiesięczny pobyt w ciągu sześciomiesięcznego okresu liczonego od daty pierwszego wjazdu na obszar Schengen — Kolejne pobyty — Pojęcie „pierwszego wjazdu”)

(2006/C 294/26)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nicolae Bot

Strona pozwana: Préfet du Val-de-Marne

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym - Conseil d'État (Francja) - Wykładnia art. 20 ust. 1 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) - Pojęcie pierwszego wjazdu na terytorium umawiających się stron

Sentencja

Wykładni art. 20 ust. 1 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen należy dokonywać tak, że pojęcie „pierwszego wjazdu” zawarte w tym przepisie dotyczy, poza w ogóle pierwszym wjazdem na obszar Schengen, pierwszego wjazdu na ten obszar po upływie sześciomiesięcznego okresu liczonego od tego w ogóle pierwszego wjazdu, jak również każdego innego pierwszego wjazdu po upływie każdego nowego sześciomiesięcznego okresu liczonego od poprzedniej daty pierwszego wjazdu.

(¹) Dz.U. C 193 z 06.08.2005 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság i Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Węgry) — Ákos Nádasdi przeciwko Vám- és Péntzügyórség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-290/05) oraz Ilona Németh przeciwko Vám- és Péntzügyórség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-333/05)

(Sprawa C-290/05 i C-333/05) (¹)

(Podatki wewnętrzne — Opłata rejestracyjna od pojazdów silnikowych — Używane pojazdy silnikowe — Przywóz)

(2006/C 294/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Węgry).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ákos Nádasdi (sprawa C-290/05), Ilona Németh (sprawa C-333/05)

Strona pozwana: Vám- és Péntzügyórség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-290/05), Vám- és Péntzügyórség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-333/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hajdú-Bihar Megyei Bróg — Wykładnia art. 90 akapit pierwszy WE — Opłata rejestracyjna, która jest pobierana od pojazdów silnikowych w związku z ich pierwszym dopuszczeniem do ruchu na terytorium tego państwa członkowskiego, lecz która nie jest pobierana od używanych pojazdów dopuszczonych do ruchu w tym państwie członkowskim przed dniem 1 lutego 12004 r. i której wysokość jest obliczana niezależnie od wartości pojazdu

Sentencja

1) Opłata, taka jak ustanowiona na Węgrzech przez ustawę nr CX z 2003 r. o opłacie rejestracyjnej (a regisztrációs adóról szolo 2003. évi CX. törvény), która nie jest nakładana na samochody osobowe w związku z przekroczeniem przez nie granicy, nie stanowi cla przywozowego ani opłaty o skutku równoważnym w rozumieniu art. 23 WE i 25 WE.

2) Artykuł 90 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on opłacie, takiej jak ustanowiona w ustawie o opłacie rejestracyjnej, o ile:

— opłata ta jest pobierana od samochodów używanych w związku z ich pierwszym dopuszczeniem do ruchu na terytorium tego państwa członkowskiego i

— jej wysokość zależy wyłącznie od parametrów technicznych samochodu (typ silnika, pojemność) i klasyfikacji ze względów ochrony środowiska oraz w żaden sposób nie uwzględnia utraty wartości przez ten samochód, co w przypadku jej zastosowania do samochodów używanych przywiezionych z innych państw członkowskich prowadzi do tego, że przewyższa ona opłatę rejestracyjną zawartą w wartości rezydualnej podobnych samochodów używanych, które zostały już zarejestrowane w państwie członkowskim przywozu.

Porównanie z używanymi pojazdami dopuszczonymi do ruchu w tym państwie członkowskim przed wprowadzeniem tej opłaty nie ma znaczenia dla sprawy.

3) Artykuł 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicono podstawa wymiaru podatku nie sprzeciwia się poborowi opłaty ustanowionej przez ustawę o opłacie rejestracyjnej, której podstawy wymiaru nie stanowi obrót i która w obrocie pomiędzy państwami członkowskimi nie skutkuje formalnościami związanymi z przekraczaniem granicy.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005, Dz.U. C 315 z 10.12.2005

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-353/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/54/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2006/C 294/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: S. Schreiner, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przepisany terminie przepisów niezbędnych celem zastosowania się do dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE — Deklaracje dotyczące czynności likwidacji i gospodarowania odpadami (Dz.U. L 176, str. 37)

Sentencja

1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych celem zastosowania się do dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.